

І. М. Бондаренко, А. М. Грінченко

Лазірки

ЛАЗІРКИ - село Оржицького району Полтавської області. Знаходиться на р. Сліпорід (притока Сули, бас. [Дніпра](#)), за 187 км від обл. центру та за 40 км від райцентру. Пл. 9,14 км². За переписом насел. 2001, проживали 2816 осіб, станом на 2015 - 2413 осіб; переважно українці. Залізнична станція. За нар. переказами, назва походить від першого поселенця Лазора. Село виникло наприкінці 16 ст. На той час Посулля належало князю Вишневецькому, який звільнив перших поселенців від сплати податків. Жит. брали участь у селян.-козац. повстаннях С. Наливайка, Я. Остряниці, П. Павлюка, Визв. війні під проводом Б. Хмельницького. Село неодноразово спустошували татар. загонами. Входило до Яблунів. (1723-43 - Пирятин.) сотні Лубен. (1648-49, 1658-1781) і Кропивнян. (1649-58) полків. Тривалий час Л. належали козац. шляхет. родині Троцьких. У 19 - на поч. 20 ст. - у складі Лубен. пов. Полтав. губ. На поч. 1860-х рр. працював селітр. завод, проводилося 2 (на поч. 20 ст. - 3) ярмарки на рік. 1874 відкрито земську школу. 1901 уведено в експлуатацію винокур. завод. 1903 прокладено залізницю, що сприяло розвитку промисловості, с.-г. виробництва та торгівлі, збільшенню кількості жит. 1787 мешкали 486, 1859 - 925, 1900 - 956, 1923 - 1529, 1939 - 1507 осіб. Під час воєн. дій наприкінці 1910-х рр. влада неодноразово змінювалася, у грудні 1919 остаточно встановлено більшовицьку. Жит. потерпали від голодомору 1932-33 (були випадки канібалізму), зазнали сталін. репресій. 1923-30 - у складі Тарадинців., 1931-34, 1962-65 - Лубен., від 1965 - Оржиц. р-нів; 1923-30 - Лубен. округи; 1932-37 - Харків., від 1937 - Полтав. обл. 1935-62 - райцентр. Лазірків. р-н утвор. у складі 16-ти сільрад (Богданів., Воронин., Гінців., Горобіїв., Губська, Духів., Карпилів., Лазір., Несено-Іржавец., Олександрів., Рейзерів., Тарадинців., Хорошків., Хоружів., Черевків., Юсків.) шляхом виділення з Лубен. і Пирятин. р-нів. Після ліквідації його тер. віднесено до Лубен. р-ну. 1965 частина колиш. Лазірків. р-ну відійшла до Оржиц. р-ну. Від 18 вересня 1941 до 18 вересня 1943 - під нім.-фашист. окупацією. На фронтах 2-ї світової війни загинули 162 односельці. 1963 проживали 1564, 1990 - 3193 особи. У рад. період у межі Л. включені села Велички, Димівщина, Довжок. У Л. - 2 заг.-осв. школи, профес. училище № 46; Будинок культури, 2 б-

ки, Будинок творчості школяра; лікар. амбулаторія. Є парк відпочинку, стадіон. Діють реліг. громади УПЦ КП і УПЦ МП. Встановлено пам'ятник воїнам-землякам, які загинули під час 2-ї світової війни, пам'ятний знак жертвам голодомору 1932–33. Серед видат. уродженців – археолог, історик, музеєзнавець І. Шовкопляс, поет, перекладач В. Підпалій, поетеса Н. Третяк. Із Л. пов'язані життя та діяльність філософа С. Варв'янського.

Рекомендована література

1. Копотун І. Сліпорід. 2004;
2. Його ж. Сліпорід - край отчий. 2008;
3. Його ж. На крутих берегах Сліпороду. 2009 (усі - Полтава).

Бібліографічний опис:

Лазірки / І. М. Бондаренко, А. М. Грінченко // **Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. - К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. - Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53030>**

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).